

25 Ιουνίου 2016

Ο διαβήτης αυξάνει τον κίνδυνο θανάτου από έμφραγμα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φωτο:altsantiri.gr

Η θνησιμότητα από έμφραγμα του μυοκαρδίου είναι ιδιαίτερως αυξημένη μεταξύ των ανθρώπων που πάσχουν από διαβήτη, προειδοποιούν επιστήμονες από το Πανεπιστήμιο του Ληντς.

Εξετάζοντας στοιχεία από περισσότερους από σχεδόν 704.000 ανθρώπους ανακάλυψαν ότι έπειτα από το έμφραγμα έχασαν τη ζωή τους το 25,3% όσων δεν είχαν διαβήτη και το 35,8% όσων έπασχαν από τη νόσο, ενώ ο κίνδυνος θανάτου μεταξύ των διαβητικών ήταν αυξημένος κατά έως και 72%.

Όπως γράφουν οι ερευνητές στην «Επιθεώρηση Επιδημιολογίας & Κοινωνικής Υγείας» (JECH) βάσισαν τη μελέτη τους σε στοιχεία της περιόδου 2003-2013 που αφορούν 703.920 ασθενείς από το μητρώο οξέων εμφραγμάτων του Ηνωμένου Βασιλείου.

Το 17,1% των ασθενών αυτών (120.568 άνθρωποι) έπασχαν από διαβήτη. Το 26,7% όλων των ασθενών πέθαναν εξαιτίας του εμφράγματος που υπέστησαν.

Αφού οι ερευνητές έλαβαν υπ' όψιν το φύλο, την ηλικία, το έτος του οξέος εμφράγματος και τυχόν άλλα συνυπάρχοντα νοσήματα και παράγοντες κινδύνου, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ο διαβήτη αυξάνει δραματικά τον κίνδυνο θανάτου.

Στην πραγματικότητα, οι διαβητικοί είχαν κατά 56% περισσότερες πιθανότητες

να πεθάνουν από το έμφραγμα όταν αυτό οφειλόταν στην πλήρη απόφραξη μίας στεφανιαίας αρτηρίας και 39% περισσότερες πιθανότητες θανάτου όταν οφειλόταν σε μερική απόφραξη μιας στεφανιαίας αρτηρίας.

Η αύξηση του κινδύνου ήταν 52% σε περίπτωση που έπασχαν και από άλλα νοσήματα, 50% όταν είχαν άλλους παράγοντες κινδύνου για έμφραγμα και 56% όταν υποβάλλονταν σε θεραπεία για καρδιαγγειακά νοσήματα πριν πάθουν το έμφραγμα.

«Τα ευρήματα αυτά παρέχουν ισχυρές ενδείξεις ότι ο διαβήτης συνιστά σημαντική απειλή σε περίπτωση εμφράγματος», δήλωσε ο επιβλέπων ερευνητής δρ Κρις Γκέιλ, αναπληρωτής καθηγητής Επιστημών Καρδιαγγειακής Υγείας στο Τμήμα Επιδημιολογίας του Πανεπιστημίου του Ληντς.

«Μολονότι οι εμφραγματίες σήμερα έχουν περισσότερες πιθανότητες από ποτέ να επιζήσουν, πρέπει να εξετάζουμε ενδελεχώς τις δυνητικές, μακροπρόθεσμες συνέπειες του διαβήτη στους ασθενείς αυτούς.

»Για τον σκοπό αυτό είναι απολύτως απαραίτητη η συνεργασία του οικογενειακού ιατρού, του καρδιολόγου και του διαβητολόγου του ασθενούς, καθώς και η χορήγηση της καλύτερης δυνατής θεραπείας στους πάσχοντες από διαβήτη ώστε να προστατεύεται η καρδιαγγειακή λειτουργία τους».

Επιμέλεια: Ρούλα Τσουλέα

Πηγή : Web Only- ygeia.tanea.gr